

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 noiembrie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Anenii Noi din 04 martie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2016, declarat de inculpatul

Smocinski Ion Sergiu, născut la 29 decembrie 1994, originar și domiciliat în s.Cobusca Nouă, r-nul Anenii Noi.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 09.07.2015 – 04.03.2016;
2. Instanța de apel: 24.03.2016 – 09.09.2016;
3. Instanța de recurs: 26.10.2016 – 30.11.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 04 martie 2016, Smocinski Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(5) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Acțiunile civile înaintate de către Cobzac Andrei și Dogaru Valentin au fost admise integral, încasându-se de la Smocinski Ion prejudiciul material în beneficiul lui Cobzac Andrei în sumă de 15000 lei și în beneficiul lui Dogaru Valentin în sumă de 21750 lei.

Acțiunea civilă înaintată de către reprezentantul părții vătămate Gasan Valentina, Digori Elena, a fost admisă parțial, încasându-se de la Smocinski Ion în beneficiul lui Gasan Valentina prejudiciul material în sumă de 5400 euro, echivalentul în lei la data executării sentinței și suma de 97000 lei. În rest pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Smocinski Ion, la 19 februarie 2015, ora 23.00, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin deteriorarea geamului, a pătruns în domiciliul lui Racu Anatolie din s.Cobusca Nouă, r-nul Anenii Noi, de unde, pe ascuns, a sustras bunuri materiale în valoare de 3166 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile.

Tot el, în perioada 10 - 25 martie 2015, data exactă nefiind stabilită, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin forțarea geamului, a pătruns în domiciliul lui Dogaru Valentina din or.Anenii Noi, str.Jucovschi 24, de unde, pe ascuns, a sustras bunuri materiale în valoare de 21750 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile.

Tot el, la 07 aprilie 2015, în intervalul orelor 07.20 - 09.40, urmărind scopul

sustragerii bunurilor altei persoane, a pătruns în domiciliul lui Gasan Valentina din s.Cobusca Nouă, r-nul Anenii Noi, de unde a sustras, pe ascuns, bani în sumă de 6100 euro, echivalentul sumei de 116721,67 lei, 100000 lei și bijuterii din aur, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 229921,67 lei.

Tot el, la 01 mai 2015, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, fiind la domiciliul lui Cobzac Andrei din s.Cobusca Nouă, r-nul Anenii Noi, avînd acces liber, a sustras pe ascuns dintr-o odaie 15000 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blîndă, invocînd că, pedeapsa a fost individualizată contrar prevederilor legale; - instanța nu a ținut cont că s-a căit sincer de cele comise, a conștientizat faptele sale și că este dispus să restituie prejudiciile cauzate; - a aplicat eronat prevederile art.7, 75-78 Cod penal și nu le-a aplicat pe cele ale art.76 alin.(2) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă prea aspră.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2016, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de inculpat.

Instanța de apel a indicat că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, prima instanță a ținut cont de prevederile art.75 și 76 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, că circumstanțe atenuante ori excepționale, care ar genera aplicarea unei pedepse mai ușoare, nu au fost stabilite, că inculpatul s-a căit sincer pentru fapta comisă, dar nu a recuperat prejudiciul cauzat părților vătămate, anterior a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni similare, pedeapsa penală aplicată anterior neîndeplinindu-și funcția de corectare și reeducare a lui I.Smocinschi.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești a declarat recurs ordinar inculpatul care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blîndă, pe motiv că instanțele de fond i-au aplicat o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale; - au aplicat eronat prevederile art.7, 75-78 Cod penal și nu le-a aplicat pe cele ale art.76 alin.(2) Cod penal; - nu au ținut cont că și-a recunoscut vina și se căiește sincer de fapta comisă, solicitînd examinarea cauzei penale în procedură simplificată; - că este dispus să recupereze prejudiciul cauzat părților vătămate. De asemenea, solicită să fie aplicată față de el amnistia.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia reprezentantului părții vătămate Gasan Valentina, Digori Elena și a procurorului expuse în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursului ordinar, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă drept temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept în cazul în care instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare.

Totodată, Colegiul reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică hotărîrea instanței de apel numai referitor la pedeapsa care i-a fost aplicată.

Motivele recurentului, precum că instanțele incorect au individualizat pedeapsa, neacordînd deplină eficiență prevederilor art.7, 75, 76 alin.(2) și 78 Cod penal, Colegiul penal le consideră drept lipsite de temei.

La acest capitol Colegiul relevă că, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Concomitent, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea inculpatului, cît și a altor persoane. Ca măsură de constrîngere, pedeapsa are pe lîngă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încît inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvîrșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

În această ordine de idei, la stabilirea pedepsei lui I.Smocinschi, instanța de apel a ținut seama pe deplin de principiile de aplicare, prevăzute de art.7, 61 Cod penal și de criteriile generale de individualizare, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvîrșite, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii, calificată drept gravă, de persoana inculpatului, care și-a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, solicitînd examinarea cauzei în procedură simplificată, dar care, pe de altă parte, se caracterizează negativ la locul de trai, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia, avînd în vedere că anterior a fost condamnat pentru săvîrșirea unei infracțiuni similare, corect considerînd că scopul pedepsei penale va putea fi atins doar prin aplicarea față de inculpat a unei pedepse de 8 ani închisoare, cu executarea ei reală.

Astfel, Colegiul conchide că concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în limitele legii și individualizată conform prevederilor legale. Deci, analizînd materialele cauzei și decizia instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărîrii judecătorești contestate, iar pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată conform prevederilor legale.

Cu referire la solicitarea recurentului de a fi aplicată față de el amnistia, în temeiul Legii nr.210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R.Moldova, Colegiul penal menționează că, chestiunea dată urmează să se soluționeze de către instanța de judecată din raza de activitate a organului sau a instituției în care condamnatul execută pedeapsa, la

demersul instituției sau la cererea condamnatului, în ordinea prevăzută de art.469 alin.(1) - art.471 Cod de procedură penală.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de către inculpat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Smocinski Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2016, în propria lui cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 decembrie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu